

ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1
Administrative factors affecting the digital competency
of teachers in schools affiliated with the Sisaket Primary
Educational Service Area Office 1

รวีวรรณ ยศวิจิตร^{1*} อุดมพันธุ์ พิษณุประเสริฐ² และ พงษ์ศักดิ์ ทองพันธ์³

Rawiwan Yotwiji^{1*} Udompun Phitprasert² and Pongsak Tongpanchang³

(วันที่รับบทความ: 24 กุมภาพันธ์ 2569, วันที่แก้ไขบทความ: 13 เมษายน 2569, วันที่ตอบรับ: 21 เมษายน 2569)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ระดับปัจจัยทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ระดับสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน 4) ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 กลุ่มตัวอย่างการวิจัย เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 331 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.962 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยทางการบริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับสมรรถนะดิจิทัลของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยทางการบริหารกับสมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสัมพันธ์กันสูงมากในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 4) ปัจจัยทางการบริหารด้านสภาพแวดล้อม และด้านงบประมาณ ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ปัจจัยทางการบริหาร; สมรรถนะดิจิทัลของครู; ความสัมพันธ์

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to study the level of administrative factors of school administrators; 2) to study the level of digital competency of teachers; 3) to examine the relationship between administrative factors and teachers' digital competency; and 4) to analyze the administrative factors affecting the digital competency of teachers under the Sisaket Primary

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

¹Master of Education Program in Educational Administration, Sisaket Rajabhat University

²อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

²Lecturer of Faculty of Education and Human Development, Sisaket Rajabhat University

³อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

³Lecturer of Faculty of Education and Human Development, Sisaket Rajabhat University

*Corresponding author e-mail: Punika_puy1@outlook.co.th Tel.0993785634

Educational Service Area Office 1. The research sample consisted of 331 school administrators and teachers under the Sisaket Primary Educational Service Area Office 1. The research instrument was a 5-point Likert scale questionnaire with a total reliability coefficient of 0.962. The statistics used for data analysis included mean, percentage, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis. The research findings revealed that: 1) the overall level of administrative factors was at a high level; 2) the overall level of teachers' digital competency was at a high level; 3) there was a very high positive correlation between administrative factors and teachers' digital competency, with statistical significance at the 0.01 level; and 4) Administrative factors, specifically in terms of environment and budget, significantly influenced the digital competency of teachers under the Sisaket Primary Educational Service Area Office 1, at the 0.01 statistical significance level.

Keywords: Administrative Factors; Teachers' Digital Competency; Relationship

บทนำ

กระแสโลกาภิวัตน์ในศตวรรษที่ 21 นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในทุกมิติ โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่ผลักดันให้โลกก้าวเข้าสู่สังคมฐานความรู้ (Knowledge-Based Society) การศึกษาจึงถูกวางตำแหน่งให้เป็นกลไกหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะหลากหลายและสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ สำหรับประเทศไทยความสำคัญนี้ถูกระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 80 (3) (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยยึดหลัก "ผู้เรียนสำคัญที่สุด" เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

ความท้าทายและการปรับเปลี่ยนบทบาทของครูในยุคดิจิทัลแม้จะมีนโยบายรองรับอย่างชัดเจน แต่ในภาคปฏิบัติ การจัดการศึกษาไทยยังคงเผชิญความท้าทายในการเปลี่ยนผ่านจากรูปแบบเดิมที่เน้นการท่องจำไปสู่การพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ครูจึงต้องเร่งปรับบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้ มาเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต้องมีสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) ที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ เพื่อออกแบบการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนกลุ่ม Digital Native ได้อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย รวมถึงการปลูกฝังความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) ให้แก่ผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) ช่องว่างระหว่างนโยบายและสภาพความเป็นจริง แม้หน่วยงานส่วนกลางอย่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จะกำหนดกรอบสมรรถนะดิจิทัลไว้อย่างเป็นระบบ แต่จากการศึกษาพบว่าครูจำนวนมากยังขาดความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้เชิงลึก อีกทั้งยังประสบปัญหาเชิงโครงสร้าง อาทิ การขาดโอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ข้อจำกัดด้านงบประมาณ อุปกรณ์เทคโนโลยีที่ไม่เพียงพอ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ขาดเสถียรภาพ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถือเป็นอุปสรรคสำคัญในการนำเทคโนโลยีไปบูรณาการในห้องเรียนอย่างเต็มศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

ปัจจัยทางการบริหาร (Administrative Factors) ถือเป็นตัวแปรต้นทางที่มีอิทธิพลสูงต่อการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู โดยผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการกำหนดวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ การวางนโยบาย

ที่ชัดเจน และการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ที่เน้นความสำคัญของโครงสร้างองค์กรต่อประสิทธิผล (Steers, 1977) งบประมาณและการจัดสรรทรัพยากรเป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุมคุณภาพงาน (Robbins & Coulter, 1999) และหากครูได้รับการสนับสนุนเชิงระบบและการเสริมพลัง (Empowerment) จากฝ่ายบริหาร ย่อมส่งผลให้เกิดความมั่นใจและแรงจูงใจในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการทำงานมากขึ้น

ในบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่าสถานศึกษายังเผชิญปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีโดยเฉพาะ รวมถึงระบบบริหารจัดการภายในที่ยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของครูในพื้นที่ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรในสังกัดจึงเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษา ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่จะนำไปสู่การกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบ อันจะช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาขึ้นพื้นฐานของจังหวัดศรีสะเกษให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
4. เพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 258 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารจำนวน 260 คน และครู จำนวน 2,120 คน รวมทั้งสิ้น 2,380 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1, 2568)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1984) จากประชากร 2,380 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 36 คน และครู จำนวน 295 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และกำหนดจำนวนโดยการเทียบสัดส่วนตามอำเภอที่ตั้งของโรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และอำเภอที่ตั้งของโรงเรียน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน มีลักษณะเป็น มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามดังนี้

1) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารและสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียนจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับเนื้อหาโดยยึดตามนิยามศัพท์เฉพาะ และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย

2) ศึกษาแนวทางและหลักการ การสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร วรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม

3) นำแบบสอบถามที่สร้างเรียบร้อยแล้ว เสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำการพิจารณาตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงและให้คำแนะนำเพื่อสร้างแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 3 ท่าน อาจารย์ทางด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

5) นำผลการพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 เพื่อนำไปใช้ในแบบสอบถาม

6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างทดลองในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 30 คน

7) นำผลข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient : α) ของ Cronbach (ชวลิต ชูกำแหง, 2553) พบว่าด้านปัจจัยทางการบริหารมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.934 ด้านสมรรถนะดิจิทัลของครูมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.907 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.963

8) ปรับปรุงแบบสอบถามให้เสร็จสมบูรณ์ตามข้อมูลที่ได้มาทำการตรวจสอบปรับปรุง จัดพิมพ์และนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจคุณภาพไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขอนหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกรณีศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2) ติดต่อกับสถานศึกษาเพื่อประสานข้อมูลส่งแบบสอบถาม จำนวน 331 ชุด ถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามพร้อมทั้งขอความร่วมมือส่งแบบสอบถามคืนภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำส่งและรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

3) รวบรวมแบบสอบถามที่ได้มาทั้งหมดทำการตรวจสอบเพื่อความถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุด เพื่อดำเนินตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับสมรรถนะดิจิทัลของครูโดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment. Correlation coefficient)

5) วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ และสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียนผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับปัจจัยทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน โดยภาพรวม

(n : 331)

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสภาพแวดล้อม	4.32	0.56	มาก
2. ด้านนโยบายการบริหาร	4.40	0.51	มาก
3. ด้านโครงสร้างทางการบริหาร	4.43	0.54	มาก
4. ด้านภาวะผู้นำ	4.24	0.50	มาก
5. ด้านงบประมาณ	4.31	0.50	มาก
6. ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในการทำงาน	4.25	0.54	มาก
เฉลี่ย	4.33	0.35	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านโครงสร้างทางการบริหาร ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.54) รองลงมาคือ ด้านนโยบายการบริหาร ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.51) และด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.50)

2. ผลการศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของ ครูในโรงเรียน โดยภาพรวม

(n : 331)

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านความรู้ดิจิทัล (Digital Knowledge)	4.11	0.51	มาก
2. ด้านทักษะดิจิทัล (Digital Skills)	4.33	0.50	มาก
3. ด้านคุณลักษณะดิจิทัล (Digital Attributes)	4.31	0.50	มาก
เฉลี่ย	4.25	0.36	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ลำดับแรก ได้แก่ ด้าน ทักษะดิจิทัล ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ ด้านคุณลักษณะดิจิทัล ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.51)

3. ผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับสมรรถนะดิจิทัลของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับสมรรถนะดิจิทัลของครู ในโรงเรียน

(n : 331)

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_{total}	Y_{total}
X_1	1	0.620**	0.607**	0.730**	0.695**	0.655**	0.565**	0.779**
X_2		1	0.729**	0.447**	0.799**	0.650**	0.790**	0.766**
X_3			1	0.455**	0.662**	0.687**	0.790**	0.757**
X_4				1	0.655**	0.421**	0.700**	0.592**
X_5					1	0.765**	0.564**	0.804**
X_6						1	0.756**	0.760**
X_{total}							1	0.814**
Y_{total}								1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหาร (X_{total}) กับสมรรถนะดิจิทัลของครูใน โรงเรียน (Y_{total}) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 มีความสัมพันธ์กันทางบวก ($r_{xy} = 0.814$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู

(n : 331)

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t	P-value
ค่าคงที่	1.186	0.129		9.198	0.000
1. ด้านสภาพแวดล้อม (X_1)	0.338	0.022	0.519	15.299	0.000
2. ด้านงบประมาณ (X_5)	0.373	0.025	0.513	15.118	0.000
R	0.798				
R^2	0.637				
F	287.183				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า พบว่า ปัจจัยทางการบริหารด้านสภาพแวดล้อม (X_1) และ ด้านงบประมาณ (X_5) ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยมีสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ 0.338 และ 0.373 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.519 และ 0.513 ตามลำดับ

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.798 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.637 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหารด้านสภาพแวดล้อมและด้านงบประมาณสามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ได้ร้อยละ 63.70 แสดงว่า ด้านสภาพแวดล้อมและด้านงบประมาณ สามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน (Y_{total}) ค่า F เท่ากับ 108.682 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาระดับปัจจัยทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านโครงสร้างทางการบริหารเนื่องจากมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ชัดเจนตามกรอบภารกิจของกระทรวงฯ ช่วยลดความซ้ำซ้อนสอดคล้องกับแนวคิดของ Steers (1977) ที่ว่าโครงสร้างที่ชัดเจนส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพองค์กร รองลงมาคือ ด้านนโยบายการบริหาร และ ด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถในการนำนโยบายมาปรับใช้ตามบริบทและการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงานได้อย่างดีเยี่ยม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติศักดิ์ ชัยสุพรรณ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลรัตน์ แก้วคำ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า โครงสร้างทางการบริหารที่ชัดเจนและ

เหมาะสมช่วยให้การบริหารงานในสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ตาม ด้านภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แม้จะอยู่ในระดับมากแต่ยังถือเป็นจุดที่ควรพัฒนา ผู้วิจัยเห็นว่าอาจเป็นเพราะการบริหารยังยึดติดกับรูปแบบเชิงโครงสร้างและการสั่งการตามนโยบายทำให้บทบาทภาวะผู้นำเชิงสร้างแรงบันดาลใจหรือภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลยังไม่ปรากฏเด่นชัดนักซึ่งแตกต่างจากแนวคิดของ Bass (1985) ที่เน้นการใช้ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงขับเคลื่อนองค์กร ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรเสริมสร้างมิติด้านวิสัยทัศน์และการมีส่วนร่วมให้มากขึ้นในอนาคต เพื่อยกระดับการบริหารจัดการสถานศึกษาให้พร้อมรับความท้าทายใหม่ ๆ ในยุคดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน

2. ผลการศึกษาการศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ ได้แก่ ด้านทักษะดิจิทัล ด้านคุณลักษณะดิจิทัล และด้านความรู้ดิจิทัล ตามลำดับ สะท้อนว่าครูมีความพร้อมเชิงปฏิบัติและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Gallardo-Echenique et al. และ Calvani et al. ที่เน้นความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อความสำเร็จในการทำงาน เหตุที่ด้านทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเนื่องจากครูเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง (Practical Skills) ตามบริบทการศึกษาที่ถูกกระตุ้นด้วยนโยบายในช่วงที่ผ่านมา สอดคล้องกับแนวคิดของ Hatlevik et al. (2015) ส่วนด้านคุณลักษณะดิจิทัลอยู่ในระดับมากเนื่องจากนโยบายภาครัฐที่เน้นจริยธรรมและความปลอดภัยทางดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ด้านความรู้ดิจิทัลกลับมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด สะท้อนถึงช่องว่างความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับกรอบแนวคิดและหลักการ สอดคล้องกับ Eshet-Alkalai (2004) และ Martin (2008) ที่มองว่าความรู้ดิจิทัลเป็นองค์ความรู้ขั้นสูงที่ต้องพัฒนาอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยเห็นว่าสาเหตุจากการพัฒนาครูในปัจจุบันที่มุ่งเน้นการอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เพื่อการใช้งานทันทีเป็นหลัก ประกอบกับภาระงานที่เป็นข้อจำกัดในการศึกษาค้นคว้าเชิงลึก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรพร เยาวรัตน์ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ผลการศึกษาศมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษาในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสไบทิพย์ แสงอรุณ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแนวทางการพัฒนาในอนาคตจึงควรสร้างความสมดุลระหว่างการเสริมสร้างความรู้เชิงทฤษฎีควบคู่กับทักษะเชิงปฏิบัติ เพื่อยกระดับสมรรถนะดิจิทัลของครูให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างยั่งยืน

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับสมรรถนะดิจิทัลของครู พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเรียงลำดับค่าความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านงบประมาณ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านนโยบายการบริหาร ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในการทำงาน ด้านโครงสร้างการบริหาร และด้านภาวะผู้นำ แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในบริบทสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัจจัยด้านงบประมาณมีความสัมพันธ์สูงที่สุด เนื่องจากเป็นทรัพยากรพื้นฐานในการจัดหาอุปกรณ์และการสนับสนุนการพัฒนาครูอย่างเป็นรูปธรรม รองลงมาคือ ด้านสภาพแวดล้อม ที่สร้างบรรยากาศการเรียนรู้และแรงจูงใจในการเปิดรับเทคโนโลยี ด้านนโยบายการบริหาร ที่ช่วยกำหนดทิศทางและสร้างความตระหนักร่วมกันในองค์กร ด้านเทคโนโลยี ที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการปฏิบัติงาน และ ด้านโครงสร้างที่มีความชัดเจนแต่ยืดหยุ่น ช่วยลดความซ้ำซ้อนและส่งเสริมการมีส่วนร่วม สำหรับด้านภาวะผู้นำ แม้มีความสัมพันธ์ทางบวกแต่มีค่าต่ำสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ ชัยสุพรรณ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่

ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปัจจัยทางการบริหาร โดยรวม กับสมรรถนะหลักของครู มีความสัมพันธ์ทางบวก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.706$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู พบว่า ปัจจัยทางการบริหาร 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านงบประมาณส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ โดยปัจจัยทางการบริหารทั้ง 2 ด้าน สามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ได้ร้อยละ 63.70 ($R^2 = 0.637$) จึงยอมรับสมมติฐานว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการในสถานศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในบริบทการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Steers (1977) ที่อธิบายว่าปัจจัยทางการบริหารเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร โดยเฉพาะด้านโครงสร้างองค์กร ทรัพยากร สภาพแวดล้อมในการทำงาน และภาวะผู้นำ ซึ่งล้วนมีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของบุคลากร

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับงานวิจัยในประเทศ พบว่าผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ ชัยสุพรรณ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปัจจัยทางการบริหารมีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะหลักของครูในทางบวก คือ ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ด้านบรรยากาศองค์กร นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนายุทธ ช่อมะลิ (2563) ที่ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยระบุว่าปัจจัยด้านนโยบาย โครงสร้างองค์กร ภาวะผู้นำ งบประมาณ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับประสิทธิภาพของโรงเรียน ผลการวิจัยดังกล่าวสนับสนุนข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ที่แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบสามารถส่งผลต่อสมรรถนะของครูได้อย่างมีนัยสำคัญ ในด้านสมรรถนะดิจิทัลของครู

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความแตกต่างดังกล่าวอาจเกิดจากบริบทของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาอาจให้ความสำคัญกับการบริหารเชิงโครงสร้าง งบประมาณ และเทคโนโลยีที่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรมมากกว่าการแสดงบทบาทภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลอย่างชัดเจน อีกทั้งภาระงานด้านการบริหารและงานนโยบายที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลให้บทบาทการเป็นผู้นำทางวิชาการและผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารยังไม่เด่นชัดเท่าที่ควร โดยสรุป ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ และช่วยยืนยันว่าปัจจัยทางการบริหารมีอิทธิพลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูอย่างมีนัยสำคัญ ขณะเดียวกัน ผลการวิจัยยังสะท้อนประเด็นเชิงพัฒนาที่ควรให้ความสำคัญเพิ่มเติม โดยเฉพาะการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผู้บริหารระดับเขตพื้นที่ที่สามารถใช้ผลการวิจัยเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการตัดสินใจด้านการบริหารจัดการ การกำหนดนโยบาย การจัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยี การกำหนดโครงสร้างและ

ระบบสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียน รวมถึงการกำหนดตัวชี้วัดและแนวทางติดตามประเมินผล การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหาร ให้สอดคล้องกับบริบทการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้บริหารสามารถเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมแก่ครูในสถานศึกษา

1.3 ครูในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางส่งเสริมการใช้เครื่องมือช่วยสอน หรือโปรแกรมสำเร็จรูป มาประยุกต์ทำสื่อการสอน ผูกทักษะการสืบค้นและการแก้ไขปัญหาอุปกรณ์เบื้องต้นด้วยตนเอง เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 หรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ

2.2 ควรมีการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 หรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ

2.3 ควรมีการวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะด้านความรู้ดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 หรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ

องค์ความรู้ใหม่

ปัจจัยทางการบริหารส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียน โดยสมรรถนะดิจิทัลของครูไม่ได้เกิดขึ้นจากปัจจัยส่วนบุคคลเพียงลำพัง แต่ถูกขับเคลื่อนผ่านระบบนิเวศทางการบริหารที่เข้มแข็ง โดยมีงบประมาณ และ สภาพแวดล้อม ที่เป็นปัจจัยต้นทางที่ทรงอิทธิพลที่สุดในการพยากรณ์ความสำเร็จซึ่งสะท้อนว่าการจัดสรรทรัพยากรที่จับต้องได้และการสร้างบรรยากาศการทำงานที่เอื้อต่อเทคโนโลยีมีความสำคัญมากกว่าความรู้เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ งานวิจัยยังเผยให้เห็นช่องว่างสำคัญในด้านภาวะผู้นำที่แม้จะมีผลเชิงบวกแต่ยังอยู่ในระดับต่ำสุด ซึ่งกลายเป็นจุดยุทธศาสตร์ใหม่ในการพัฒนาว่าการเปลี่ยนผ่านสู่โรงเรียนดิจิทัลที่ยั่งยืนจำเป็นต้องก้าวข้ามการอบรมทักษะแบบเดิม ไปสู่การบริหารจัดการเชิงบูรณาการที่เน้นการสนับสนุนเชิงโครงสร้างควบคู่กับการพัฒนาภาวะผู้นำยุคใหม่ เพื่อเปลี่ยนทักษะการใช้ให้กลายเป็นสมรรถนะในการสร้างสรรค์การเรียนรู้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กิตติศักดิ์ ชัยสุพรรณ. (2565). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ธนายุทธ ช่อมะลิ. (2563). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จโรงเรียนคุณธรรมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปราณี สานไพรวัน. (2558). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช (2542). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 1-23.
- ภัทรพร เยาวรัตน์. (2565). การศึกษาสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช (2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก. หน้า 1-90.
- วีไลรัตน์ แก้วคำ. (2566). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สไบทิพย์ แสงอรุณ. (2566). สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2562 - 2580). กระทรวงการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- Gallardo-Echenique, E. E., Marquès, M., & Garcia, F. J. (2015). *Digital competence in higher education: a systematic review*. International Journal of Educational Technology in Higher Education, 12(1), 17-29.
- Hatlevik, O. E., Throndsen, I., & Vangsnes, B. B. (2015). *Student digital skills and attitudes toward digital learning*. European Journal of Education, 50(2), 224-239.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1984). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Robbins, S. P., & Coulter, M. (1999). *Management (6th ed.)*. Prentice Hall.
- Steers, R. M. (1977). *Organizational effectiveness: A behavioral view*. Goodyear Publishing.